Quelle: https://manuscripta.at/?ID=6898
Copyright: Wien, Dominikanerkonvent

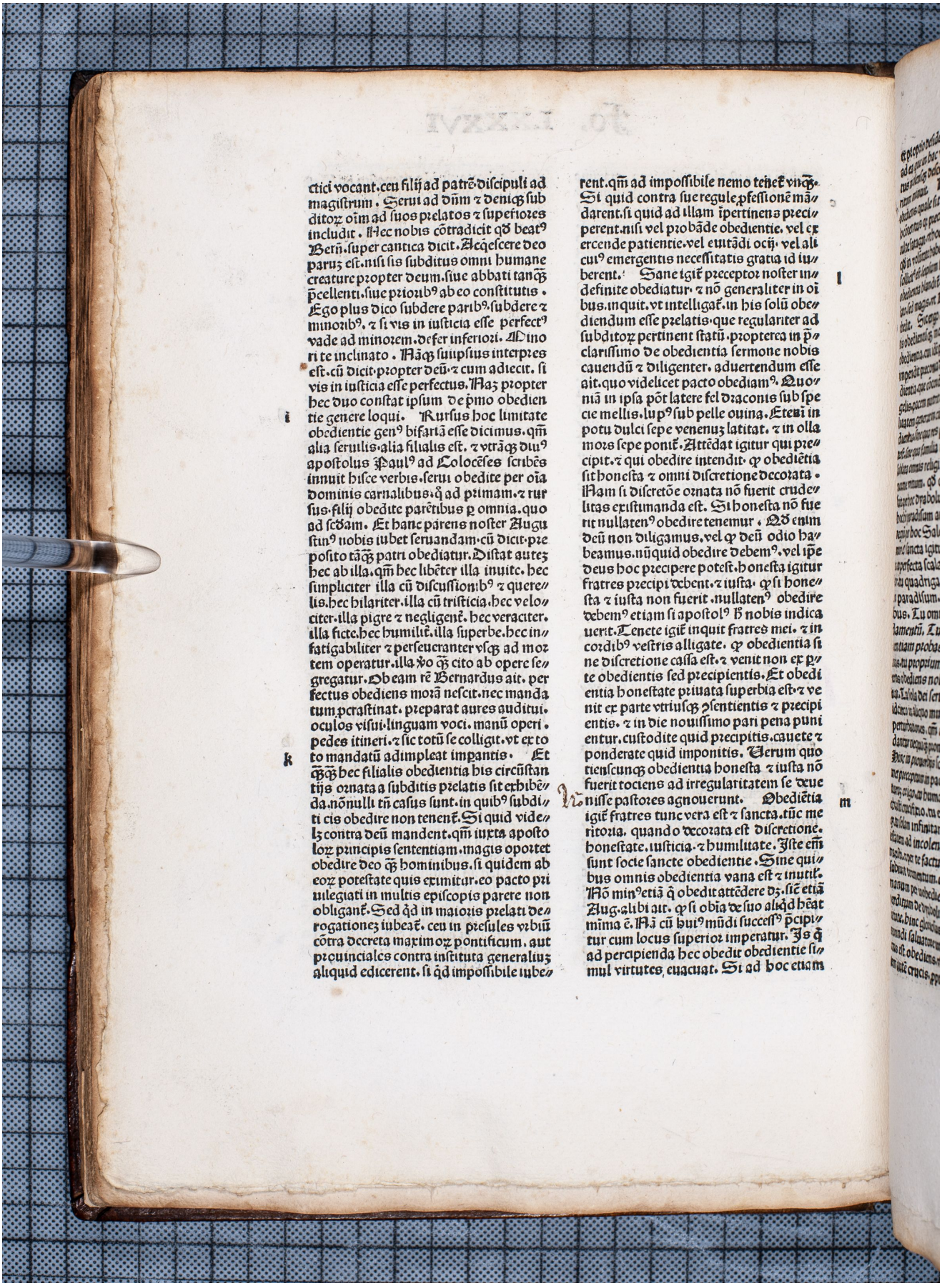

ctici vocant. ceu filij ad patrē. discipuli ad
magistrum. Serui ad dn̄m ⁊ deniq; sub
ditoꝝ oīm ad suos prelatos ⁊ superiores
includit. Hec nobis cōtradicit qd̄ beat⁹
Bern̄. super cantica dicit. Acq̄escere deo
paruz est. nisi sis subditus omni humane
creature propter deum. siue abbati tanq̄
p̄cellenti. siue prioribꝰ ab eo constitutis.
Ego plus dico subdere paribꝰ. subdere ⁊
minoribꝰ. ⁊ si vis in iusticia esse perfect⁹
vade ad minorem. defer inferiori. Mino
ri te inclinato. Nāq; suiipsius interpres
est. cū dicit. propter deū. ⁊ cum adiecit. si
vis in iusticia esse perfectus. Naz propter
hec duo constat ipsum de p̄mo obedien
i tie genere loqui. Rursus hoc limitate
obedientie gen⁹ bifariā esse dicimus. qm̄
alia seruilis. alia filialis est. ⁊ vtrāq; diu⁹
apostolus Paul⁹ ad Colocēses scribēs
innuit hisce verbis. serui obedite per oīa
dominis carnalibus. q̄ ad primam. ⁊ rur
sus. filij obedite parētibus ꝑ omnia. quo
ad scd̄am. Et hanc parens noster Augu
stin⁹ nobis iubet seruandam. cū dicit. pre
posito tāq̄ patri obediatur. Distat autez
hec ab illa. qm̄ hec libēter illa inuite. hec
simpliciter illa cū discussionibꝰ ⁊ quere
lis. hec hilariter. illa cū tristicia. hec velo
citer. illa pigre ⁊ negligent̄. hec veraciter.
illa ficte. hec humilit̄. illa superbe. hec in
fatigabiliter ⁊ perseueranter vsq; ad mor
tem operatur. illa ꝟo q̄ cito ab opere se
gregatur. Ob eam rē Bernardus ait. per
fectus obediens morā nescit. nec manda
tum ꝓcrastinat. preparat aures auditui.
oculos visui. linguam voci. manū operi.
pedes itineri. ⁊ sic totū se colligit. vt ex to
k to mandatū adimpleat impantis. Et
q̄q̄ hec filialis obedientia his circūstan
tijs ornata a subditis prelatis sit exhibē
da. nōnulli tn̄ casus sunt. in quibꝰ subdi
ti cis obedire non tenent̄. Si quid vide
lz contra deū mandent. qm̄ iuxta aposto
loꝝ principis sententiam. magis oportet
obedire deo q̄ hominibus. si quidem ab
eoꝝ potestate quis eximitur. eo pacto pri
uilegiati in multis episcopis parere non
obligant̄. Sed q̄d in maioris prelati de
rogationez iubeat̄. ceu in presules vrbiū
cōtra decreta maximoꝝ pontificum. aut
prouinciales contra instituta generaliuz
aliquid edicerent. si q̄d impossibile iube
rent. qm̄ ad impossibile nemo tenet̄ vnq̄.
Si quid contra sue regule ꝓfessionē mā
darent. si quid ad illam ipertinens preci
perent. nisi vel probāde obedientie. vel ex
ercende patientie. vel euitādi ocij. vel ali
cui⁹ emergentis necessitatis gratia id iu
berent. Sane igit̄ preceptor noster in l
definite obediatur. ⁊ nō generaliter in oī
bus. inquit. vt intelligat̄. in his solū obe
diendum esse prelatis. que regulariter ad
subditoꝝ pertinent statū. propterea in p̄
clarissimo de obedientia sermone nobis
cauendū ⁊ diligenter. aduertendum esse
ait. quo videlicet pacto obediam⁹. Quo
niā in ipsa pōt latere fel draconis sub spe
cie mellis. lup⁹ sub pelle ouina. Etenī in
potu dulci sepe venenuz latitat. ⁊ in olla
mors sepe ponit̄. Attēdat igitur qui pre
cipit. ⁊ qui obedire intendit. ꝙ obediētia
sit honesta ⁊ omni discretione decorata.
Nam si discretōe ornata nō fuerit crude
litas existimanda est. Si honesta nō fue
rit nullaten⁹ obedire tenemur. Qd̄ enim
deū non diligamus. vel ꝙ deū odio ha
beamus. nūquid obedire debem⁹. vel ip̄e
deus hoc precipere potest. honesta igitur
fratres precipi debent. ⁊ iusta. ꝙ si hone
sta ⁊ iusta non fuerit. nullaten⁹ obedire
debem⁹ etiam si apostol⁹ h̄ nobis indica
uerit. Tenete igit̄ inquit fratres mei. ⁊ in
cordibꝰ vestris alligate. ꝙ obedientia si
ne discretione cassa est. ⁊ venit non ex p̄
te obedientis sed precipientis. Et obedi
entia honestate priuata superbia est. ⁊ ve
nit ex parte vtriusq; ꝯsentientis ⁊ precipi
entis. ⁊ in die nouissimo pari pena puni
entur. custodite quid precipitis. cauete ⁊
ponderate quid imponitis. Verum quo
tienscunq; obedientia honesta ⁊ iusta nō
fuerit tociens ad irregularitatem se deue
nisse pastores agnouerunt. Obediētia m
igit̄ fratres tunc vera est ⁊ sancta. tūc me
ritoria. quando decorata est discretione.
honestate. iusticia. ⁊ humilitate. Iste em̄
sunt socie sancte obedientie. Sine qui
bus omnis obedientia vana est ⁊ inutil̄.
Nō min⁹ etiā q̄ obedit attēdere dz. sic̄ etiā
Aug. alibi ait. ꝙ si obīa de suo aliq̄d hēat
mīma ē. Nā cū hui⁹ mūdi success⁹ p̄cipi
tur cum locus superior imperatur. Is q̄
ad percipienda hec obedit obedientie si
mul virtutes euacuat. Si ad hoc etiam